

عنوان مقاله:

پیش بینی آمادگی یادگیری الکترونیکی براساس نوآوری فردی و خودکارآمدی تحصیلی (مورد مطالعه: دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد الکترونیکی)

محل انتشار:

فصلنامه راهبردهای پژوهش در علوم تربیتی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

احسان رضانی - کارشناسی ارشد تکنولوژی آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد الکترونیکی، تهران، ایران

صدیقه حیدری - دانش آموخته دکتری سنجش و اندازه گیری، مدرس دانشگاه فرهنگیان، اهواز، ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: پژوهش حاضر با هدف تعیین نقش نوآوری فردی و خودکارآمدی یادگیری الکترونیکی در پیش بینی آمادگی یادگیری الکترونیکی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد الکترونیکی انجام شد. روش: جامعه آماری پژوهش دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد الکترونیکی در نیمسال اول سال تحصیلی ۱۴۰۲ بوده که از بین آنان تعداد ۲۷۰ نفر به شیوه در دسترس به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار مورد استفاده پرسشنامه نوآوری فردی آیدین و همکاران (۲۰۰۵)، آمادگی یادگیری الکترونیکی آیدین و همکاران (۲۰۰۵) و خودکارآمدی تحصیلی جینگ و مورگان (۱۹۹۹) بوده است. جهت تحلیل داده ها از همبستگی پیرسون و رگرسیون چندمتغیره استفاده شد. یافته ها: نتایج ضریب همبستگی نشان داده که نوآوری فردی و خودکارآمدی تحصیلی رابطه مثبت و معنادار قوی با آمادگی یادگیری الکترونیکی دانشجویان داشته است. در واقع رابطه آماری معنی داری بین سه متغیر مورد بررسی وجود داشت ($P < 0.01$). همچنین تحلیل رگرسیونی حاکی از آن بود که خودکارآمدی تحصیلی و نوآوری فردی قادر به پیش بینی آمادگی یادگیری الکترونیکی در بین دانشجویان هستند ($\beta = 0.18$, $\beta = 0.64$; $P < 0.01$). نتیجه گیری: با توجه به یافته ها، افزایش خودکارآمدی تحصیلی و نوآوری فردی با استفاده از آموزش های مرتبط با آن ها می تواند در آمادگی یادگیری دانشجویان تاثیر مثبت بگذارد. بنابراین پیشنهاد می شود دست اندرکاران آموزشی، در حیطه خودکارآمدی تحصیلی و نوآوری فردی برنامه های آموزشی به منظور ایجاد علاقه در فراگیران را مدنظر قرار دهند.

کلمات کلیدی:

آمادگی یادگیری الکترونیکی، خودکارآمدی تحصیلی، نوآوری فردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1954405>

